

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نظم کمونیستی
۱۶ مارچ ۲۰۲۵

هشت مارچ، روز جهانی زن را گرامی بداریم

هشت مارچ یکی از مهم‌ترین روزهای مبارزاتی جهانیست که هر سال با گستردگی و شکوه بیشتری برگزار می‌شود. در سال ۱۸۵۷ میلادی زنان یک کارخانه نساجی در نیویورک علیه مزد کم و تبعیضات مختلف دست به اعتصاب می‌زنند، مأموران دولت و صاحب کارخانه از ترس سرایت این اعتصاب به کارخانجات دیگر، زنان اعتصاب کننده را زندانی می‌کنند. به علی که روشن نیست زندان این زنان آتش می‌گیرد که در نتیجه آن ۱۲۹ زن جان‌شان را از دست می‌دهند. در سالیان بعد زنان کشورهای مختلف اروپا در تظاهرات خیابانی و جلسه های خود روزهای مختلفی را برای برگزاری یاد بود این زنان مبارز پیشنهاد می‌کنند که سر انجام در ۱۹۱۴ با پیشنهاد کلارا زتکین روز هشت مارچ به عنوان روز زن از طرف اینترناسیونال دوم کمونیستی به رسمیت شناخته می‌شود.

در نتیجه هشت مارچ روز جشن نیست، روز شادی و آن طور که بورژوازی تلقین می‌کند، روز رقص و پایکوبی نیست. هشت مارچ روز ابراز خشم و نفرت زنان علیه ستم و بی عدالتی چندلایه سرمایه‌داری بر آن‌ها، روز مبارزه برای رهایی از نظام نفرت انگیز سرمایه‌داریست.

هشت مارچ ۲۰۲۵ در شرایطی برگزار می‌شود که از یک جانب رژیم‌های فاشیستی جهان، به مانند اسرائیل، یابوری همچون دولت فاشیستی ترمپ را یافته‌اند و دولت‌های غیر فاشیستی بیشتر به راست متمایل شده‌اند لذا نیروی کار و زحمت در تنگناهای بیشتری قرار خواهند گرفت و از جانب دیگر مردم جهان در نتیجه جنگ‌های منطقه‌ای، نیابتی و داخل کشوری و اعتصابات و مبارزات گسترده دارای آگاهی بالاتری از دوستان و دشمنان بین‌المللی خود گشته‌اند و مبارزه همبسته و قدرت اتحاد در مبارزه را بیشتر آموخته‌اند. به عبارت دیگر جهان قطبی‌تر شده است.

این شرایط نوین، نیروهای جدیدی از زنان را در مبارزه علیه نابرابری، مردسالاری و ستم مضاعف به میدان می‌آورد. در ایران نیز هشت مارچ در شرایط ویژه خود برگزار می‌گردد؛

۱- کلیه سیاست‌های بین‌المللی و داخلی رژیم با شکست روبه رو شده است. لذا رژیم ایران در نهایت ضعف و درماندگیست. تظاهر این ضعف و درماندگی، سببیت، درندگی و دد منشی‌گری عریانتر و گسترده‌تر علیه مردم به ویژه زنان تظاهر خارجی دارد. در سالی که گذشت بیش از ۱۰۰۰ نفر در ایران اعدام شدند که در بین آن‌ها ۳۱ نفر زن

هستند. بسیاری از زنان مبارز و آزادیخواه ایران در زندان‌ها تحت حکم اعدام هستند، مثل وریشه مرادی و پخشان عزیزی، شریفه محمدی و...

با این وجود هم مبارزه ادامه دارد و هم معضلات اجتماعی. اعدام‌های مکرر و هر روزه که با هدف ارعاب و ایجاد هراس از مبارزه در بین مردم انجام می‌گیرد، تأثیر ارعاب‌کننده و بازدارنده‌اش را در بین مردم به ویژه زنان از دست داده است.

۲- یک ماه پس از روی کار آمدن رژیم جدید در ایران، زنان ۸ مارچ را تحت سرکوب و تحقیر، با شکوه تمام برگزار می‌کنند. رژیم فاشیستی ایران از همان اوان حاکمیت، سعی می‌کند با سرکوب و تبلیغات اغواکننده مذهبی، روز تولد فاطمه، دختر محمد پیامبر اسلام را، به عنوان روز زن بر زنان ایران تحمیل کند که با شکست رو به رو می‌شود. مقاومت حماسه آفرین و قهرمانانه زنان زحمتکش و مترقی کشور ما در مبارزه علیه کلیه بی‌عدالتی‌ها و برای آزادی و برابری و پیشگامی آن‌ها که از پشتیبانی مردان آزاده نیز برخوردار است باعث گردیده است که در برخی از موارد خواست‌های خود را بر رژیم تحمیل کنند.

۳- مبارزه زنان برای آزادی و برابری به ویژه پژواک مبارزات زنان سیاسی زندانی، حیطه تنگ ملی را درمی‌نوردد و خصلت سراسری و بین‌المللی می‌گیرد و این یکی از پرقدرت‌ترین جنبه‌های این مبارزه است. در این مورد می‌توان از بیانیه‌های سپیده فلیان، سحر محمدی، نرگس محمدی، وریشه مرادی و پخشان عزیزی نام برد. با وجود این که سمت و سوی ایدئولوژیک سیاسی (طبقاتی) این مبارزین یکی نیست ولی پشتیبانی میلیون‌ها زن و مرد مبارز را در سراسر دنیا کسب کرده‌اند.

مبارزه زنان در جهان به ویژه در ایران که با گستردگی، پایداری و قهرمانی بی‌نظیری جریان دارد چند قانونمندی طبقاتی را بروشنی نشان می‌دهد:

۱- حلقه رابط مهمی که زنان کلیه جوامع امروزی را به هم متصل می‌سازد؛ مبارزه علیه ستم مردسالاری است. طبقه کارگر و جنبش کمونیستی آن می‌تواند و باید علیه این ستم کلیه زنان استثمار شونده، زحمتکش، مترقی و حتی زنانی از طبقه فوقانی جامعه را متحد و متشکل سازد. دامن زدن علیه این ستم خوفناک، می‌تواند هر رژیم را به انزوای کامل سوق دهد.

۲- تجربه تاریخی نشان داده است که یکسان جلوه دادن مبارزات زنان طبقات مختلف، همیشه به شکست این مبارزات به نفع بورژوازی انجامیده است. جنبش کمونیستی موظف است برای نوسازی و گسترش این مبارزات، یک مبارزه دائمی را علیه نفوذ اندیشه‌های بورژوازی و خرده بورژوازی سازمان دهد. مبارزات زنان طبقات فوقانی علیه مردسالاری خصلت و ماهیت بورژوائی، سازشکارانه و نیمه راهی خود را دارد، در حالی که مبارزه زنان کارگر و زحمتکش، مبارزه‌ای است چند وجهی؛ مبارزه علیه نظام مردسالارانه، علیه استثمار، علیه فشار و سنگینی کار بی‌مزد خانگی، علیه ارعاب و سوء استفاده جنسی در محیط کار و علیه کلیه محدودیت‌های طاقت فرسای اجتماعی. به همین جهت مبارزه زنان زحمتکش بخشی از مبارزه در راه سوسیالیسم است. در حالی که مبارزه نیم بند زنان مرفه و بورژوا مبارزه‌ای است در چارچوب نظام سرمایه‌داری و تحکیم آن و دامن زدن به تقدس مالکیت خصوصی بر ابزار تولید. جنبش زنان زحمتکش گرایش روز افزون خود را به جنبش کارگری نشان می‌دهد. در حالی که جنبش زنان خرده بورژوا و طبقات مرفه گرایش به بورژوازی لیبرال را از خود بروز می‌دهند.

۳- امپریالیسم یعنی تمرکز انباشت سرمایه در کنسرن‌های بین‌المللی تحت کنترل چند بانک بین‌المللی. با بین‌المللی شدن سرمایه، مبارزه علیه آن نیز بین‌المللی گشته است. لذا در چندین دهه گذشته به خصوص در چند سال اخیر مبارزات

مردم به ویژه مبارزات زنان جنبه بین‌المللی شفاف و روشن خود را نشان داده است. اگر ما در دفاع از مبارزات زنان جنبه ملی یا ملیتی آن را برجسته سازیم عملاً این مبارزه و دفاع از آن را در لایه تنگ و متعفن ملی محصور کرده‌ایم، آن را از بخش‌های دیگر مبارزه در یک قلمرو بزرگ سیاسی چند ملیتی و یا در سطح بین‌المللی، جدا نموده و برای شکست و سرکوب توسط بورژوازی آماده کرده‌ایم.

جنبش زنان با نشان دادن خصلت بین‌المللی خود توانسته است مرزهای ملی را پاک کند و تمام قد به عنوان مبارزه بخشی از زحمتکشان و نیروهای مترقی جهانی در صحنه بین‌المللی به صورت یک واحد کل عرض اندام نماید.

نتیجتاً هشت مارچ در شرایطی برگزار می‌شود که رقابت کشورهای سرمایه‌داری، مبارزات مردم علیه ستم امپریالیستی، مبارزات درونی مردم و مبارزات طبقاتی در درون طبقه کارگر حادثتر از هر زمان دیگری گردیده است. جهان قطبی‌تر شده است. در نتیجه جنبش زنان نیز تحت تأثیر این قطب بندی قرار گرفته است. به این ترتیب هر اندازه که مبارزه طبقاتی در درون جنبش زنان عمیق‌تر و گسترده‌تر پیش رود، این جنبش با گستردگی و استحکام بیشتری به سمت طبقه کارگر خواهد رفت و ضربات قاطع‌تری بر فاشیسم و سرمایه‌داری فرود خواهد آورد.

نظم کمونیستی

۲۵ اسفند-حوت-۱۴۰۳